

seende. Staten har ikke opsagt Videnskaber-
nes Selskab. Naar det har faaet et nyt og
bedre Lokale end hidtil, forekommer det os
ikke, der er Grund til at forøge Bidraget
med 4,000 Kr. Forslaget Nr. 335 gælder
en Bevilling paa 3,000 Kr. til Marinemaler
Locher til fortsatte Studier af Kobberstik-
kunsten i Udlandet. Denne Bevilling var
ogsaa fremme i Jor, men fandt ikke Til-
lutning her i Tinget, i alt Fald ikke fra
Flertallets Side. Som Forslaget fra først
af forelaa, gik det noget videre, det gik
nemlig ud paa at bevilge 4,000 Kr. aarlig
i nogle Aar til Marinemaler Locher, for at
han kunde uddanne sig som Kobberstikker
med det Formaal, at naar han vendte til-
bage, skulde han anvende sin Tid til at
hjælpe Kobberstikkunsten paa Føde her i
Landet. Som Forslaget nu foreligger,
gives der Bevillingen en noget anden
Form. Den er indskrænket til 1 Aar og
til 3,000 Kr.; men der er i Motivering-
en alligevel noget af det samme, nemlig
at det er for at opbhelpe Kobberstikkunsten
her i Landet, og det har Flertallet i alt
Fald været noget betænkelig ved. Kobberstik-
kunsten er i og for sig en meget smuk Kunst;
men det er en Kunst, som vist ikke har nogen
Fremtid i vort lille Land; i de store Lænde
i Verden vil der maaske i Fremtiden være
tilstrækkeligt Publikum til at underholde en
Kobberstikkunsti, idet jeg antager, at mange
der ville foretrække Kobberstik fremfor de
mere mekaniske Reproduktionsmaader, som
man nu bruger. Men vort lille Samfund
er næppe stort nok til at holde denne Kunst
oppe. Naar Marinemaler Locher til Be-
villingen til at uddanne sig til Kobberstikker
for at opbhelpe den danske Kobberstikkunst,
frygter jeg for, at det vilde betyde, at han,
naar han kom hjem, vilde have Krav paa
at hjælpes til en Kobberstikstole, hvor han
kunde uddanne nogle Elever, og saa maatte
Staten ikke blot underholde disse, medens de
gik paa Skolen, den maatte ogsaa i Frem-
tiden, naar de fik udført forskellige Kobber-
stik, afkøbe dem disse, da der ikke vilde være
tilstrækkeligt Publikum dertil. Det forekom-
mer os, at der ikke kan være Grund til at
gaa ind paa denne Bevilling for at opbhelpe
Kobberstikkunsten. Marinemaler Locher har
vist Talent som Raderer, og Udvalget mis-
lender paa ingen Maade den Energi, han
har udfoldet ved i den senere Tid at rejse
til Berlin og lætte sig paa Skolebænken der
for at uddanne sig videre. Det har vist sig,
at han allerede har haft Fordel deraf. Hans
sidste Radering, som kan ses i Finansudval-
gets Værelse, er et betydeligt Fremskridt som
Radering betragtet. Men det er en Ting

for sig, at denne Mand søger at dygtiggøre
sig som Raderer, og jeg for mit Vedkom-
mende skulde ikke have saa meget imod at
støtte ham til hans personlige Uddannelse i
denne Kunst. Men der kunde hverken være
Tale om saa stort et Beløb, som her fore-
slaaes, eller om en Motivering, hvori der
ligger et Tilfald om en kommende Kobber-
stikstole, og hvad dermed staar i Forbindelse.
Jeg maa altsaa paa Flertallets Vegne anbefale,
at man nøgter det Beløb, som her er
foreslaaet til Marinemaler Locher. De sidste
to Forslag under Nr. 336 og 337, det ene
om 1,000 Kr. til Hospitalsforvalter Fr.
Stuckenbergs til Udarbejdelsen og Udgifelsen
af et Værk om Fængselsvæsenet i Danmark
fra 1742—1860, og det andet 800 Kr. til
Arkitekt Udball til et Værk om de danske
Kirkeflokker, har Udvalget kunnet tiltræde.

Scharling: Over for det foreliggende
Budget skal jeg begynde med at bemærke,
hvad jeg allerede har sagt første Dag, men
hvad jeg alligevel finder Anledning til igen
at udtale nu, nemlig at naar der foreligger
en stor Række af Endringsforslag, som Ud-
valget i sin Helhed har tiltraadt, tør det
ikke opfattes saaledes, at dette netop paa
ethvert Punkt rammer det, som alle Medlem-
mer eller i hvert Tilfælde de enkelte Frak-
tioner i Udvalget anse for ønskeligt og rig-
tigt. Dværtimod er der paa ikke saa ganske
opnaaet en Overenskomst ved gensidig
Tilbedkommenhed, saaledes at flere af disse
Indstillinger, særlig om Rægtelser og Med-
sættelser af Bevillinger, ikke tør betragtes
som et Udtryk for, hvad vi finde heldigt,
men kun for, hvad vi efter Omstændighederne
have ment at kunne gaa ind paa, og ofte vil
Forholdet være dette, at en vis Række En-
dringsforslag maa betragtes som en sammen-
hørende Helhed, hvor der er opnaaet Enig-
hed om den hele Ordning, saaledes at den
ene Fraktion er gaaet ind paa noget, som
den anden ansaa for nødvendigt, og en an-
den Fraktion paa noget, som der fra anden
Side særlig lagdes Vægt paa. Men der-
næst maa jeg ogsaa tage det Forbehold med
Henyn til denne Enighed, at der er flere af
Forslagene, hvor Forholdene for vort Min-
dretals Vedkommende stille sig saaledes, at
vi imøde Muligheden af, at der til 3dje
Behandling kunde fremkomme yderligere Op-
lysninger eller Modifikationer i de nu fore-
liggende Forslag, som kunne bevæge os til
at tage en anden Stilling til dem, end vi i
Døbløkket have, selv om hele Udvalget ikke
maatte føle sig overtydet om Nødvigheden af
at foretage en Forandring. Det er ikke
mange Punkter, det er heller ikke vigtige